

[Ministeren for kulturelle anliggender]

endnu en gang at indskærpe over for de forskningsbibliotekarer, der er tale om, at reglerne skal overholdes, og at den særlige forskningsret i modsat fald vil blive inddraget.

Poulsgaard (FP):

Jeg takker da i hvert fald for, at ministeren og jeg nu snakker om samme emne.

Afsluttende spurgte ministeren mig, om jeg havde kendskab til sådanne tilfælde. Ja, det har jeg faktisk, og når jeg har spurgt ministeren nu 2-3 gange, var det faktisk for at få ministeren til at bekræfte det. Vi har jo in mente herinde postskandalen, vi ser, hvordan det går i Danmarks Radio og andre steder, og vi skal spare og alt det dér, og her er der altså et oplagt emne.

Nu er der det fortvivlende ved sådanne kilder, at de mennesker næsten er umulige at få ud af busken. De er bange for deres stilling; de er bange for deres muligheder for at stige i graderne. Derfor kan jeg ikke give ministeren noget navn, men jeg kan stå inde for rigtigheden af det, jeg har skrevet.

Jeg var glad for, at ministeren ikke kategorisk afviste det og sagde, at der overhovedet ikke var noget om snakken, men sagde, at ministeren nu vil undersøge sagen endnu en gang. På den baggrund vil jeg frafalde det næste spørgsmål, da de to spørgsmål hænger sammen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 439

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Det som nr. 14 stillede spørgsmål (spørgsmål nr. 439), der er stillet af Poulsgaard (FP) til ministeren for kulturelle anliggender, er taget tilbage.

Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, var sålydende:

14) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren i fortsættelse af mit spørgsmål nr. 375 oplyse, om praksis for forskningsbibliotekarer stemmer overens med cirkulæret af 22. juli 1976, idet det over for mig er blevet oplyst, at forskningsbiblioteka-

rer har 35 timers arbejdsuge og ikke 40, som det er opgivet i cirkulæret?«

Skriftlig begrundelse

Det er da udmærket, at man har cirkulærer, der angiver arbejdstiden for forskningsbibliotekarer, men når det nu i praksis viser sig, at et sådant cirkulære ikke overholdes, kan det ikke nytte, at ministeren i sit svar blot henholder sig til, hvad der står i cirkulæret.

Det er jo ikke for at få et cirkulære stukket ud, jeg har stillet spørgsmålet, men for at få oplyst, hvordan det i virkeligheden forholder sig.

Spm. nr. 363

15) Til *statsministeren* af:

Nymann (FP):

»Erkender statsministeren – efter at have udtalt, at vi ikke længere kan acceptere, at 15 mia kr. i arbejdsløshedspenge pumpes ud som passiv kapital – at regeringen hidtil har brugt den økonomiske situation til at fastholde og øge arbejdsløsheden, og erkender statsministeren ligeledes, at store dele af de arbejdsløse kan føle sig ført bag lyset ved, at de gennem deres politiske og faglige organisationer er blevet opdraget til at mene, at hvis de blot var arbejdsløse og til rådighed, syge eller over 60 år, så havde samfundet pligt til at forsørge dem på et almindeligt lønmodtagerniveau i årevis?«

Skriftlig begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at flertallet i befolkningen mener, at det er rystende, at det først, når landet økonomisk er kørt helt i sænk, erkendes af regeringen, at nu må der gøres noget, der dæmper arbejdsløsheden uanset den politiske og faglige modstand.

Nymann (FP):

Nu er der jo snart gået nogle uger, siden statsministeren bebudede, at man ikke kunne blive ved med at pumpe ca. 15 mia kr. ud i arbejdsløshedsunderstøttelse, nu skulle der gribes ind. Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvorfor der absolut skulle 15 mia kr. til, før statsministeren griber ind. Hvorfor skred man ikke ind, da det var 10 mia kr. eller 5